

SXEDIO.23

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ: ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΛΕΟΝΤΟΚΑΡΔΟΣ- ΝΑΙΤΕΣ - ΛΟΥΖΙΝΙΑΝ 7ος- 12ο ΑΙΩΝΑ μ.χ.

Όταν διαιρέθηκε το Ρωμαϊκό κράτος σε ανατολικό και δυτικό, η Κύπρος αποτέλεσε τμήμα του ανατολικού Ρωμαϊκού κράτους.

Το **342** μ.χ. σεισμός κατέστρεψε τις μεγάλες πόλεις Σαλαμίνα, Κούριο, Πάφο και άλλες.

Τότε ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος χάρισε τους φόρους των κατοίκων της Σαλαμίνας για μερικά χρόνια και τους βοήθησε να ανοικοδομήσουν την πόλη τους, που έγινε πρωτεύουσα και ονομάστηκε Κωνσταντία.

Το **367** Επίσκοπος της πόλης έγινε ο Επιφάνιος που θεωρείται ο εμπεδωτής του Χριστιανισμού στην Κύπρο.

Το Πατριαρχείο της Αντιόχειας θέλησε να υπαγάγει στην αρμοδιότητα του την Εκκλησία της Κύπρου, με απόφαση όμως της Συνόδου της Εφέσου (**431**) η Εκκλησία της Κύπρου αναγνωρίστηκε ως αυτοκέφαλη.

Διοικητικά η Κύπρος ανήκε στη διοίκηση της Ανατολής όπου υπαγόταν και η Αίγυπτος.

Αργότερα η Κύπρος υπήρξε μέρος του θέματος των Κυβερραιωτών και στα χρόνια της Μακεδονικής δυναστείας αποτέλεσε ξεχωριστό θέμα του βυζαντινού κράτους.

Από τα μέσα του **7ου** αιώνα ως το **10ο** αιώνα η Κύπρος ήταν στο έλεος των Αράβων πειρατών, οι οποίοι όμως δεν επεδίωξαν μόνιμη εγκατάσταση σ αυτή, αλλά περιορίζονταν στην αρπαγή και τη λεηλασία.

Σε μια επιδρομή Αράβων που έγινε το **806**, αναφέρεται ότι πουλήθηκαν ως δούλοι **16.000** Κύπριοι.

Την ίδια εποχή το νησί χρησιμοποιόταν από τους βυζαντινούς αυτοκράτορες ως τόπος εξορίας ανεπιθύμητων προσώπων.

Το **965** όταν ήταν αυτοκράτορας ο Νικηφόρος Φωκάς, ο βυζαντινός στρατός, με επικεφαλής το στρατηγό Νικήτα Χαλκούτση, κατόρθωσε να απαλλάξει

την Κύπρο από τους Αραβες.

Τον **11ο** αιώνα δυο διοικητές της Κύπρου, ο Θεόφιλος ο Ερωτικός και ο Ραψομάτης, προσπάθησαν να ανεξαρτητοποιηθούν από το Βυζάντιο χωρίς αποτέλεσμα όμως, γιατί το βυζαντινό κράτος αποκατέστησε την κυριαρχία του στο νησί με την αποστολή στρατού εναντίον των στασιαστών.

Το **1.160** ο ανεψιός του αυτοκράτορα Μανουήλ Κομνηνού, Ισαάκιος Κομνηνός, που ήταν διοικητής της Κιλικίας, κατέλαβε την Κύπρο και αυτοανακηρύχτηκε ηγεμόνας της.

Ο Ισαάκιος Κομνηνός κράτησε την Κύπρο ως το **1191**.

Τότε αποβιβάστηκε στο νησί ο στρατός του Ριχάρδου του Λεοντόκαρδου, βασιλιά της Αγγλίας (Γ Σταυροφορία) και κατέλαβε αμέσως τη Λεμεσό.

Σε μάχη που ακολούθησε στην Τριμιθούντα της Μεσαορίας, ο στρατός του Ριχάρδου νίκησε το στρατό του Ισαάκιο και αιχμαλώτισε τον ίδιο.

Ο Ριχάρδος ο Λεοντόκαρδος δεν κράτησε την Κύπρο για πολύ, αλλά την πούλησε σχεδόν αμέσως στους Ναΐτες Ιππότες.

Οι Ναΐτες Ιππότες πούλησαν με τη σειρά τους την Κύπρο το **1191** στον Γκουίντο Λουζινιάν, βασιλιά της Ιερουσαλήμ (Επίσημες πληροφορίες).